

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОБЛЕМ РИНКУ ТА ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ

На правах рукопису

ШЛАФМАН Наталія Леонідівна

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМЛИВСТВА В ПРОМИСЛОВОСТІ
В ПЕРІОД ПЕРЕХОДУ УКРАЇНИ ДО РИНКОВИХ ВІДНОСИН

Спеціальність 08.07.01 - Економіка промисловості;

А в т о р е ф е р а т
дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата економічних наук

00754655 (W)

АВ 32.334

Робота виконана в Інституті проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України.

Наукові керівники: доктор економічних наук
Бутенко А. І.,
кандидат економічних наук, доцент
Лисюк В. М.

Офіційні опоненти: доктор економічних наук, професор
Редькін О. С.,
кандидат економічних наук
Коровкін В. П.

Провідна установа: Інститут економіки промисловості
НАН України, м. Донецьк.

Захист дисертації відбудеться "18" гравня 1995 року на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 05.12.01 для захисту дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук в Інституті проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України за адресою: 270044, м. Одеса-44, Французький бульвар, 29.

З дисертацією можна ознайомитися у бібліотеці Інституту проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України за адресою: 270044, м. Одеса-44, Французький бульвар, 29.

Автореферат розісланий "___" _____ 1995 року.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради,
кандидат економічних наук

Н. Месу

Тараканов М. Л.

ЛНБ ім. В. Стефаника
АН України

І. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

І.1. Актуальність теми дослідження.

В процесі трансформації економічних відносин в Україні, який проходить в умовах глибокої соціально-економічної кризи, важливе значення має мобілізація якісно нових джерел зросту ефективності виробництва. Особлива роль у виконанні цього завдання належить підприємницькому сектору економіки, який активно розвивається на протязі останніх років. Однак цей розвиток проходить багато в чому хаотично, безсистемно. Основний зріст підприємницьких структур спостерігається не у сфері виробництва, а в галузях, де можливі найбільш швидкий оборот капіталу. Практика функціонування суб"єктів підприємницької діяльності свідчить про наявність ряду об"єктивних і суб"єктивних чинників, які є перешкодою для становлення та розвитку ринкових механізмів господарювання.

Формування ринкового /підприємницького/ середовища, структури та механізмів господарювання вимагає на даному етапі вироблення чіткої державної та регіональної економічної політики, яка б охоплювала всі рівні та сфери господарчої діяльності. Оскільки стимулювання підприємницької діяльності є найбільш ефективним і реальним шляхом розвитку всієї економіки в умовах ринкових відносин, особливу актуальність набуває комплексне дослідження підприємництва з урахуванням економічних, соціальних та інших умов, типових для України, а також розробка дійсного механізму регулювання процесів розвитку підприємницького середовища.

І.2. Мета і завдання дослідження.

Метов роботи є розробка механізму регулювання розвитку підприємницького сектору економіки й методичне забезпечення його функціонування переважно в промисловості.

Для досягнення поставленої мети були вирішені наступні завдання:

- проведений аналіз суті та змісту підприємництва;
- розроблена класифікація підприємницьких структур за формами власності, видами діяльності та іншими критеріями;
- виконаний аналіз процесів розвитку підприємницького сектору /у т.ч. в промисловості/ у регіоні;
- досліджені проблеми регулювання процесів розвитку підприємницького сектору на різних рівнях управління та запропо-

новий механізм регулювання на основі узгодження економічних інтересів;

- розроблені методичні засади модельної інтерпретації та врахування економічних інтересів підприємств.

1.3. Об'єктом дослідження є процеси розвитку підприємництва.

1.4. Предметом дослідження є методологічні та методичні аспекти регулювання процесів розвитку підприємницького сектору економіки.

1.5. Методологія та методика дослідження. Теоретичною і методологічною базою дослідження є економіка, економічний і системний аналіз, статистичні і математичні методи дослідження.

При виконанні роботи використані законодавчі та нормативні акти України, постанови, що були прийняті органами державного управління з питань розвитку підприємництва та вдосконалення керування цими процесами, праці вітчизняних та закордонних вчених, економічна література, а також матеріали статистичної звітності.

1.6. Наукова новизна дослідження полягає в розвитку та поглибленні теоретичних і методологічних положень переходу України до ринкових відносин, які засновані на принципі пріоритетного розвитку підприємницького сектору економіки.

Новими науковими результатами дисертаційного дослідження є наступні:

- дано визначення підприємницької діяльності відповідно до умов перехідного періоду;

- розроблена класифікація підприємницьких структур відповідно встановленим критеріям;

- запропонований механізм регулювання процесів розвитку підприємницького сектору економіки на основі узгодження економічних інтересів;

- розроблені методичні засади модельної інтерпретації та врахування економічних інтересів підприємств.

1.7. Практична цінність результатів дослідження полягає у виявленні нових економічних аспектів розвитку підприємства; розробці методологічних підходів до регулювання процесів розвитку підприємництва; розробці методичних засад врахування економічних інтересів підприємств з метою формування підприємницького середовища.

Доведена роботоспроможність розробленого механізму регулювання на регіональному рівні управління економікою.

Запропоновані методичні розробки можуть бути використані регіональними органами управління, податковими інспекціями, регіональними центрами зайнятості населення, банками, інвестиційними компаніями, об'єднаннями підприємців тощо.

1.8. Апробація роботи та реалізація результатів дослідження. Висновки й пропозиції по дисертаційній роботі доповідалися на Всеукраїнській науково-практичній конференції "Проблеми й опыт ускорения подготовки и выпуска новых изделий в станкостроительном производстве" /м.Одеса, травень 1993 р./; Науково-практичній конференції "Проблеми трудозбереження і соціального захисту населення України в умовах ринкової економіки" /м.Київ, грудень 1992 р./; міському семінарі "Применение вычислительной техники и математического моделирования в прикладных научных исследованиях" /м.Одеса, вересень 1993 р./; використані при розробці обласної програми розвитку підприємництва, а також Одеським обласним центром зайнятості населення при розробці програм зайнятості на 1994-1995 рр.

1.9. Публікації. За результатами дослідження видане 4 роботи загальним обсягом 1,0 др.арк., головні наведені наприкінці авторського тексту.

1.10. Структура роботи. Дисертація складається з вступу, трьох розділів, переліку використаної літератури, додатків. Загальний обсяг роботи сторінок друкованого тексту.

2. СТІСЛИЙ ЗМІСТ ДИСЕРТАЦІЙНОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовується актуальність теми дослідження, формулюється його мета й завдання, висвітлюється методика дослідження, його практична цінність, нові наукові результати й апробація роботи.

В першому розділі "Економічні передумови дослідження підприємництва" досліджені різні підходи до визначення суті й змісту підприємницької діяльності, дані визначення понять "підприємець" і "підприємницька діяльність" стосовно до умов перехідного періоду української економіки. Розроблена класифікація підприємницьких структур, а також наведені концепційні засади розвитку підприємницької діяльності в регіоні.

В другому розділі "Аналіз процесів розвитку підприєм-

ницького сектору в економіці регіону" показано, що характер форми розвитку підприємництва в регіоні значною мірою визначаються умовами, в яких формувалися економічні відносини, традиціями, політичними поглядами тощо. На базі аналізу виділених груп таких умов визначені головні чинники, що стримують подальший розвиток підприємницького сектору. Виконаний аналіз процесів розвитку підприємницького сектору в економіці регіону. Визначені проблеми й перспективи розвитку підприємництва в промисловості.

У третьому розділі "Проблеми регулювання розвитку підприємництва" показано, що в економічній системі взаємодіють економічні інтереси трьох рівнів: державні, регіональні та приватні /підприємницькі/. На базі аналізу кожної з цих груп інтересів та характеру їх узгодженості запропонований механізм регулювання процесів розвитку підприємницького середовища. Розроблені методичні засади модельної інтерпретації та врахування економічних інтересів підприємців. Розглянуті питання використання та визначені напрями практичної реалізації розроблених методичних засад у організаційно-економічному механізмі управління процесом розвитку економіки регіону: розробці програм розвитку підприємництва, програм зайнятості населення та ін.

У висновках сформульовані пропозиції, засновані на результатах проведеного дослідження.

3. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ДИСЕРТАЦІЙНОЇ РОБОТИ

3.1. Дано визначення підприємницької діяльності стосовно до умов перехідного періоду.

В умовах глибокої кризи відродження економіки можливе лише за рахунок розкриття приватної ініціативи та приватного економічного інтересу щодо ефективного використання існуючого ресурсного потенціалу та великої місткості внутрішнього ринку, розвитку підприємництва. У зв'язку з цим важливо, передусім, виявити, що є таке підприємницький процес і хто такий підприємець.

Серед вітчизняних і закордонних вчених немає єдності поглядів щодо суті підприємницької діяльності. На базі аналізу різних підходів до визначення понять "підприємець" і "підприємницька діяльність" був зроблений висновок про те, що підприємництво - це складне, багаторівневе явище, уявлення про

яке складалося на протязі довгого часу, залежно від рівня продуктивних сил, відносин власності, поширеності у суспільстві тих чи інших форм організації виробництва, ступеня його концентрації, форм Н.П., розвиненості ринкових відносин тощо. По своїй економічній природі підприємництво як явище являє собою діалектичну єдність загальноекономічного змісту та специфічної соціальної форми.

Особливість загальноекономічного змісту підприємництва полягає в тому, що його можна розглядати як:

- економічну категорію як об'єкт дослідження;
- метод господарювання як спосіб реалізації підприємницького потенціалу людини;
- тип економічного мислення, який визначає вибір людиною підприємництва як сфери діяльності.

Специфіка ж соціальної форми підприємництва полягає в тому, що в ринковій економіці держава сама не стає суб'єктом підприємницької діяльності, а лише створює умови для її вдалого здійснення, залишаючи за собою тільки функції регулювання.

Порівнюючи визначення класиків підприємницької економіки з конкретним економічним станом в Україні, можна сказати, що підприємець, в умовах перехідного періоду, - це господарюючий суб'єкт, який шляхом пошуку нових способів комбінування ресурсів /виготовлення нового блага, впровадження нового методу чи форми організації виробництва, заснування нового ринку збуту, знаходження нового джерела сировини/ одержує доходи капіталізує його в умовах підвищеного ризику. При цьому, переслідуючи власні економічні інтереси, він в той же час сприяє досягненню суспільних цілей. Таким чином, ми прийшли до висновку, що підприємництво - це діяльність, спрямована на створення й відтворення капіталу шляхом застосування нових способів комбінування ресурсів.

3.2. Розроблена класифікація підприємницьких структур.

З метою комплексного дослідження розвитку підприємницького сектору економіки, виявлення недоліків у розвитку конкретних видів підприємницької діяльності, а також визначення пріоритетних напрямів підприємницької діяльності в конкретній економічній ситуації, була розроблена класифікація підприємницьких структур, рис.1/. Вона побудована на використанні наступних класифікаційних ознак: форма власності; вид

Класифікація банків підприємчих структур

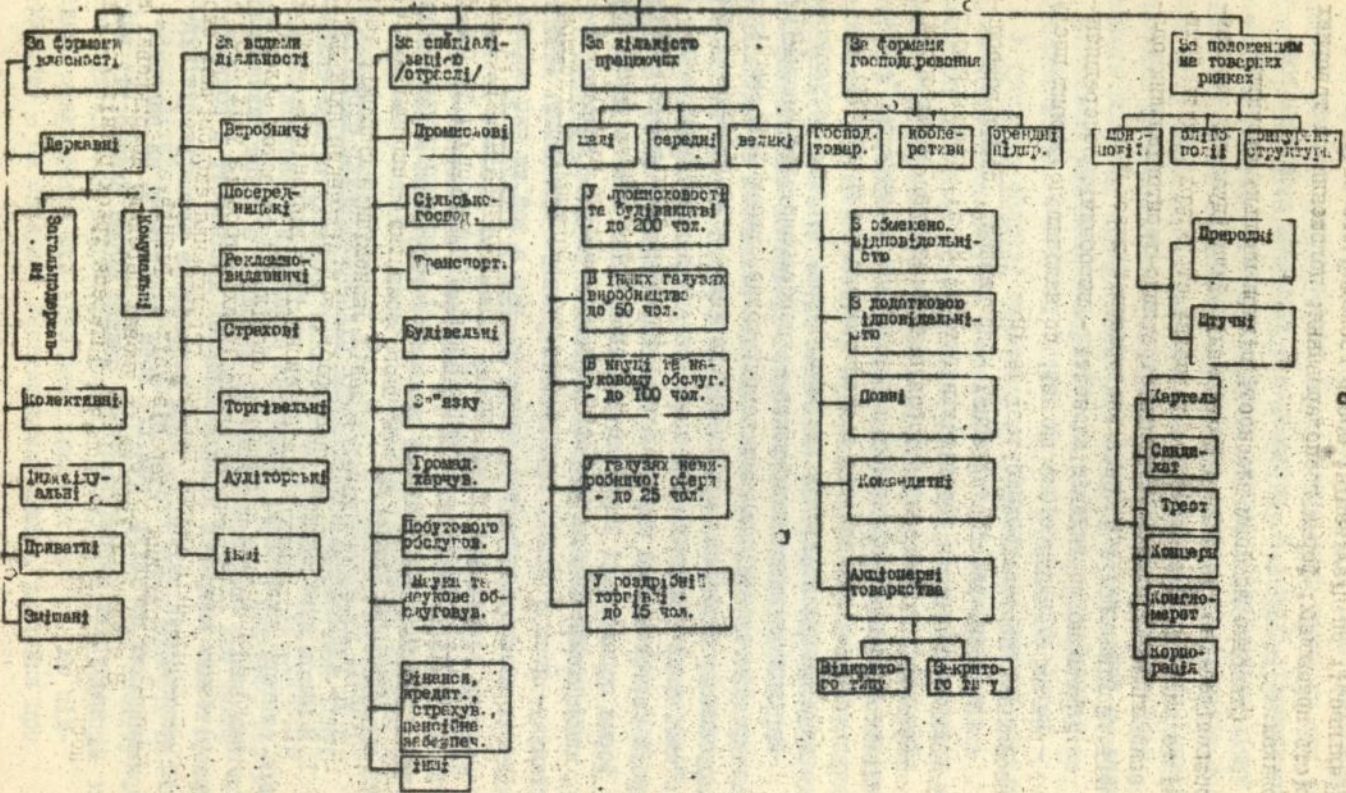

Рис. 1. Класифікація підприємчих структур.

діяльності; спеціалізація; обсяг господарчого обігу та кількість працюючих; форма господарювання; положення на товарних ринках.

Стосовно до форм власності підприємницької структури розподілені на державні, колективні, індивідуальні, приватні та змішані. В свою чергу, державні структури і кути бувають заснованими на власності адміністративно-територіальних одиниць /комунальних/ і на загальнодержавній власності.

Стосовно до видів діяльності - виробничі, посередницькі, рекламно-видавничі, страхові, по наданню побутових послуг населенню, постачально-збутові та ін.

Стосовно до спеціалізації - промислові, сільськогосподарські, транспортні, судівельні, торгівельні, громадського харчування, побутового обслуговування, наукові, аудиторські, фінансові та ін.

Стосовно до обсягів господарчого обігу та кількості працюючих - малі, середні та великі.

По формах господарювання - кооператива, оренди підприємства, товариства. В свою чергу, товариства можуть бути: з обмеженою відповідальністю, з додатковою відповідальністю, повні та командитні.

Стосовно до положення на товарних ринках - монополії, олігополії та конкурентні структури. В свою чергу, монополії розподіляються, з одного боку, на природні та штучні, а з іншого - на картелі, синдикати, трести, концерни, консорціуми і корпорації.

3.3. Запропонований механізм регулювання процесів розвитку підприємницького сектору економіки на основі узгодження економічних інтересів.

Рухливим силою економічного розвитку є економічні інтереси суб'єктів, які діють в даній економічній системі, тобто їх цілі, трансформовані в потреби, задоволення яких дає суб'єкту підпорядковує власну економічну діяльність. Тому динаміка економічних систем, їх стабільний розвиток залежать від ступеня узгодженості економічних інтересів усіх суб'єктів господарювання. Інакше кажучи, регулювання економічної системи - це узгодження інтересів усіх її рівнів.

В економіці України, в умовах переходу до ринкових відносин, взаємодіють економічні інтереси трьох рівнів /суб'єк-

тив господарювання/ - державні, регіональні та приватні /підприємницькі/. Ця природа взаємозв'язку цих інтересів така, що без реалізації інтересів перших двох /державного та регіонального/ рівнів неможливо дотримати інтереси третього рівня - підприємців. З іншого боку, підприємці, досягаючи своєї мети, яка визначається їх економічними інтересами тим самим оприятовують реалізації інтересів регіону та держави. Таким чином, держава, розвиваючи підприємницький сектор, сприяє оздоровленню економіки в цілому. Неузгодженість же економічних інтересів усіх рівнів призводить до дисбалансу в економічній системі, що суттєво уповільнює процеси її розвитку.

Принцип узгодження економічних інтересів полягає в тому, щоб суб'єкти кожного з трьох рівнів, прагнучи задовільнити власні інтереси в процесі економічної діяльності, координували свої дії, враховуючи інтереси інших рівнів.

Механізм узгодження інтересів може реалізовуватися шляхом встановлення "пріоритетів розвитку". У даному конкретному випадку під пріоритетами розвитку ми розуміємо: пріоритетні /в умовах сучасної України - критичні/ галузі, види діяльності; надання пільг /податкових, кредитних, матеріальних/, пріоритетне надання держзамовлення тощо.

В свою чергу, реалізація пріоритетів розвитку здійснюється за допомогою державних і регіональних програм розвитку, урядових рішень, Указів Президента, законодавчих актів /рис.2/.

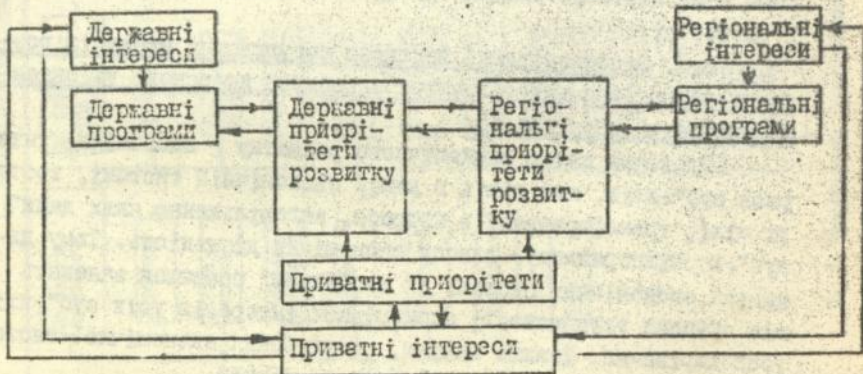

Рис. 2. Механізм узгодження економічних інтересів.

Враховуючи й узгодження інтересів усіх рівнів при створенні державних і регіональних програм розвитку є гарантією того, що ці програми будуть виконані, а при розробці й прийнятті законодавчих актів – заставою того, що вони реально будуть працювати.

Виходячи з вищевикладених положень, в роботі запропонованої поетапної механізми регулювання розвитку підприємницького сектору. На першому етапі держава та регіони повинні здійснювати діяльність по створенню ринкового середовища в межах власної державної розбудови: розробляти й приймати концепції і програму розвитку, законодавчу базу, формувати відповідний психологічний клімат для залучення громадян до підприємницької діяльності. На цьому етапі повинна переважати непрямі форма регулювання, яка передбачає використання непрямих заходів і засобів регулювання, спрямованих на створення сприятливих умов для розвитку підприємницького сектору та економіки взагалі. При цьому виникає процес формування верстви підприємців, який відбувається за об'єктивними законами ринку та саморегулюється при відсутності прямого державного втручання. На другому етапі, коли досягнутий певний рівень розвитку, процес самоорганізації повинен бути доповнений цілеспрямованим державним регулюванням, спрямованим на стимулювання прискорення процесів розвитку. На цьому етапі переважає пряме регулювання, тобто безпосередній вплив держави /чи регіону/ на об'єкти економічної системи /підприємницькі структури/, які взаємодіють у процесі розвитку, чи на самі процеси, шляхом використання відповідних засобів і заходів. Наприклад: цільове державне фінансування, розробка цільових програм розвитку підприємництва, надання цільових кредитів, відповідних пільг, держзамовлення тощо.

3.4. Розроблені методичні засади модельної інтерпретації та врахування економічних інтересів підприємців.

Головними економічними факторами, які впливають на рішення людини почати підприємницьку діяльність, є величина підприємницького доходу та ризик його недоотримання чи банкрутства. Потенційний підприємець, перш ніж прийняти рішення про початок підприємницької діяльності, повинен оцінити співвідношення між рівнем очікуваних доходів від такої діяльності, зваженим на ймовірний рівень ризику при цьому, та розміром середньої заробітної платні найомних працівників у тій

ке галузі, зважені на ймовірність одержання роботи, тобто ймовірностями успіху піприємця та найомного працівника. Ця гіпотеза покладена в основу моделі, яка описує поведінку при прийнятті потенційним підприємцем рішення про початок підприємницької діяльності /рис.3/. На потенційного підприємця при цьому впливають дві групи факторів. Перша група містить фактори, сукупність яких визначає організаційно-економічні умови реалізації рішення почати підприємницьку діяльність: існуюча у конкретній економічній ситуації відсоткова ставка за кредит; обрана галузь діяльності та існуючий у ній рівень конкуренції; можливість одержання певного рівня доходів, а також рівень ризику. До другої групи включені фактори, які визначають положення найомного працівника, такі як: галузь, професія, кількість вільних робочих місць і загальна кількість розшукуваних робіт, а також середній рівень заробітної платні найомних працівників по цій професії.

Виконані дослідження дозволили визначити величину, яка характеризує відношення ймовірного успіху підприємця та найомного працівника, наступним чином:

$$R = \sum_{t=1}^{12} \left[E(t_1) \int \frac{1}{\frac{1}{3} \Delta E(t_1) \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{(x-E(t_1))^2}{\frac{1}{3} \Delta E(t_1)}} dx - \frac{A_i(t_1)}{B_i} \bar{x}(t_1) \right] e^{-rt_1}$$

де $E(t_1)$ - очікуваний дохід від підприємницької діяльності;
 $\bar{x}(t_1)$ - середня заробітна платня найомного працівника; $A_i(t_1)$ - відхилення від очікуваного підприємницького доходу; A_i, B_i - відповідно, кількість вільних робочих місць і кількість розшукуваних робіт по професії; t_1 - час; $i = 1, 12$ - місяці; r - відсоткова ставка за кредит.

Схематично функціонування моделі може бути описане у вигляді дерева прийняття рішень /рис.4/, де рішення по кожному з віток визначається знаком величини R . Якщо $R > 0$, то обирається рішення почати підприємницьку діяльність; якщо $R \leq 0$, то обирається рішення стати найомним працівником.

Величину R можна регулювати у широких межах за допомогою відсоткової ставки за кредит.

Фактори, які впливають на потенціал підприємця

Фактори, які впливають на надомного працівника

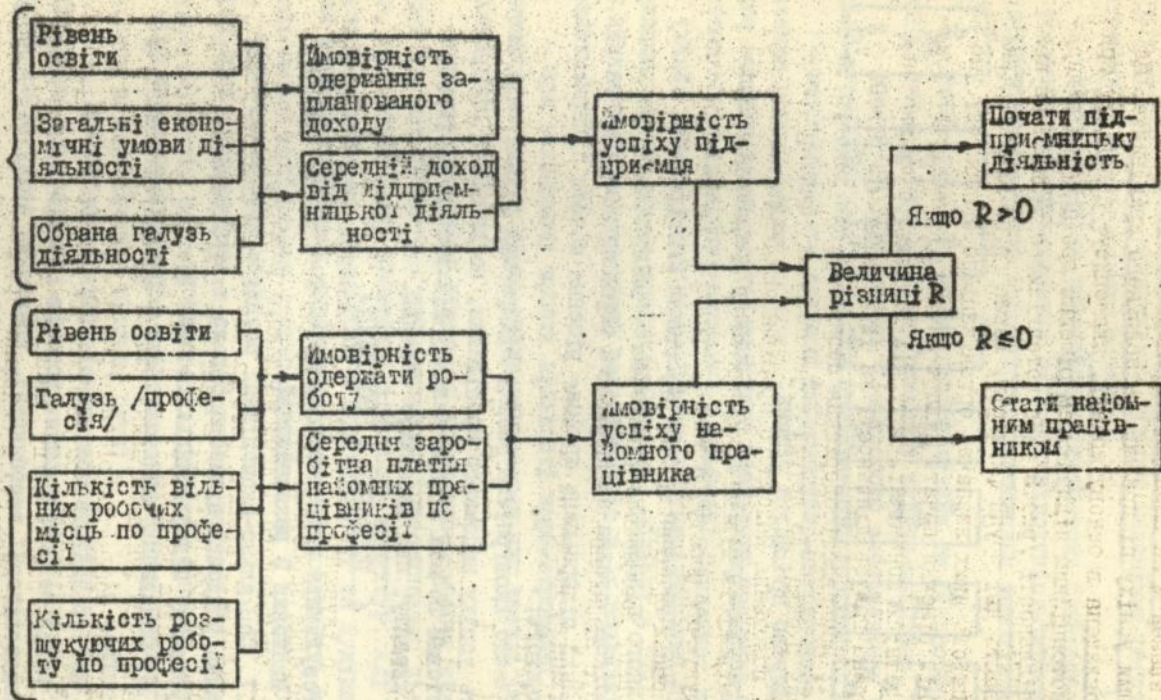

Рис.3. Структурна схема моделі.

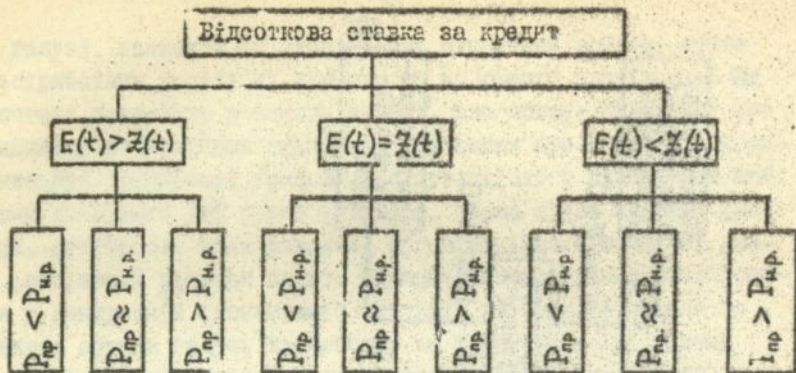

Рис.4. Дерево прийняття рішень.

Програмна реалізація цієї моделі дозволила виявити ряд важливих тенденцій, зокрема:

- при приблизно рівних величинах ймовірностей успіху потенційного підприємця і найомного працівника та за умовою, що відсоткова ставка за кредит не перевищує середню за рік, потенційний підприємець приймає рішення почати підприємницьку діяльність;

- якщо ймовірність успіху підприємця більша, ніж ймовірність успіху найомного працівника, потенційний підприємець готовий платити підприємницьку діяльність навіть при ставці кредиту, яка перевищує середню.

4. ВИСНОВКИ І ПРОПОЗИЦІЇ

Результати проведених досліджень дозволили зробити наступні висновки й рекомендації.

4.1. Соціально-економічний розвиток країни в умовах формування ринкових відносин багато в чому визначається ступенем розвитку підприємницького сектору.

4.2. Основними чинниками, які стримують розвиток підприємництва, є:

- нестабільність політичної ситуації в країні;
- повільне розгортання процесів приватизації власності та монополізації виробництва, практична відсутність конкурентного середовища;
- неузгодженість економічних інтересів держави, регіо-

нів і підприємств, відсутність чіткого механізму регулювання розвитку підприємницького сектору;

- недосконалість правового забезпечення функціонування й розвитку підприємницького сектору, відсутність дійсних механізмів реалізації й контроль за виконанням законів на місцях;

- неефективність податкової політики та фінансово-кредитних заходів стимулювання розвитку підприємництва;

- практична відсутність фінансового забезпечення матеріально-технічної бази в період приватизації державного майна,

- недосконалість системи інформаційно-методичного забезпечення підприємств;

- відсутність чіткої політики підтримки розвитку пріоритетних напрямів підприємницької діяльності.

4.3. Аналіз і оцінка результатів функціонування підприємницьких структур на прикладі Одеської області в 1997-1994 рр. дозволили виявити цілий ряд недоліків у їх розвитку. Зокрема:

- при загальному зрості кількості зареєстрованих підприємницьких структур різко знизуються серед них частка фактично діючих;

спостерігається тенденція до значного зросту кількості структур, що займаються торгівельно-підприємницькою діяльністю, при одночасному зменшенні кількості структур, які займаються виробничою діяльністю в промисловості та будівництві;

- різко зменшується середньоспискова чисельність працівників малих підприємств і кооперативів - як в цілому по області, так і в промисловості.

4.4. Результати досліджень проблем регулювання розвитку підприємницького сектору дозволили зробити висновок, що:

а/ головними принципами регулювання функціонування та розвитку підприємництва повинні бути:

- не декларативне, а фактичне забезпечення економічної свободи й рівноправності господарюючих суб'єктів усіх форм власності;

- активна державна підтримка розвитку підприємства, яка не припускає якого б не було обмеження пресі і волі підприємств;

- збалансованість і синхронізація формування й розвитку різних ринкових інфраструктурних об'єктів;

- регіоналізація розвитку підприємництва з урахуванням соціальних, природно-географічних та етнічних особливостей у тісній ув'язці з рішенням загальнодержавних проблем;

б/ одним з головних засобів та важелів, що сприяють розвитку підприємницького сектору, є узгодження економічних інтересів трьох рівнів: державного, регіонального та приватного /підприємницького/, яке здійснюється при розробці та втіленні законів, урядових постанов, державних і регіональних програм тощо;

в/ моєлиця модельна інтерпретація економічних інтересів підприємств. Програмна реалізація розробленої моделі прийняття рішення про початок підприємницької діяльності показала, що при умові рівності очікуваного доходу від підприємницької діяльності та середньої заробітної платні найомних працівників, а також ймовірності успіху підприємця не ментої, ніж у найомного працівника, прийняття рішення залежить тільки від величини відсоткової ставки за кредит. При цьому максимальна величина ставки за кредит, при якій підприємець ще готовий ризикувати, становить 500 %.

5. ПУБЛІКАЦІЇ ПО ТЕМІ ДИСЕРТАЦІЇ

5.1. Лисюк В.М., Шлафман Н.Л. Развитие предпринимательства как эффективный путь регулирования рынка труда // Управление развитием предпринимательства: Сб. науч. тр. - Одесса: ШПРЕД НАН України, 1993. - С. 47-54.

5.2 Лисюк В.М., Гнатюк А.П., Шлафман Н.Л. Перспективные направления станкоинструментального оснащения машиностроения Украины // Проблемы и опыт ускорения подготовки и освоения выпуска новых изделий в станкостроительном производстве / Тези докл. Всеукр. наук.-практ. конф. - Одеса, 1993. - С. 34-35.

5.3. Бутенко А.І., Лисюк В.М., Шлафман Н.Л. Перспективні напрямки регулювання зайнятості на ринку праці України // Проблеми трудовбереження і соціального захисту населення України в умовах ринкової економіки / Тези докл. наук.-практ. конф. - Київ. НЦ ЗРТ, 1993. - С. III.

5.4. Лисюк В.М., Шлафман Н.Л. Моделирование решения о наче з підприємницької діяльності // Применение вычислительной техники и математического моделирования в прикладных научных исследованиях / Тези докл. міського семінару. -

Одеса: ОДПУ, 1994.- С.51-52.

А Н Н О Т А Ц И Я

Шлафман Н.Л. Проблемы развития предпринимательства в промышленности в период перехода Украины к рыночным отношениям. Диссертация на соискание ученой степени кандидата экономических наук по специальности 08.07.01 - экономика промышленности.

Защищается рукопись диссертации, в которой содержатся теоретические исследования проблем развития предпринимательского сектора в экономике Украины /в т.ч. в промышленности/, анализ и оценка процессов его развития в Одесской области за период 1991-1994 гг. Установлены тенденции и особенности развития предпринимательства в условиях перехода к рыночным отношениям /в т.ч. в промышленности/; предложен механизм регулирования развития этих процессов и методические основы модельной интерпретации и учета экономических интересов предпринимателей.

S U M M A R Y

Shlafman N.L. The entrepreneurship development problems in industry in the period of transition to the market relations of Ukraine.

Thesis for candidate degree of economical sciences on the speciality 08.07.01 - economy of industry.

The typescript of the thesis contains the researches of entrepreneurship development problems in Ukraine economy (industry is included), analysis and evaluation of its development processes in Odessa region for time of 1991-1994 years. Tendencies and specialities of entrepreneurship development in conditions of transition to the market relations were established (industry is included); the regulation mechanism of these processes development and methodical bases of model interpretation and discount of the economical interests of entrepreneurship were worked out.

Ключові слова: ринок, підприємництво, промисловість, механізм регулювання, підприємницька діяльність.

ЛНБ ім. В. Стефаника
АН України

Полп. к печат. г. 06.02 95г. Формат 60х81 I/16.
Объем 9,7уч. изп. л. I оп. л. Заказ № 169/3. Тираж 100 экз.
Гортипография десского управления по печати дех/3.
Ленина 49.

460305

AB 32.334